

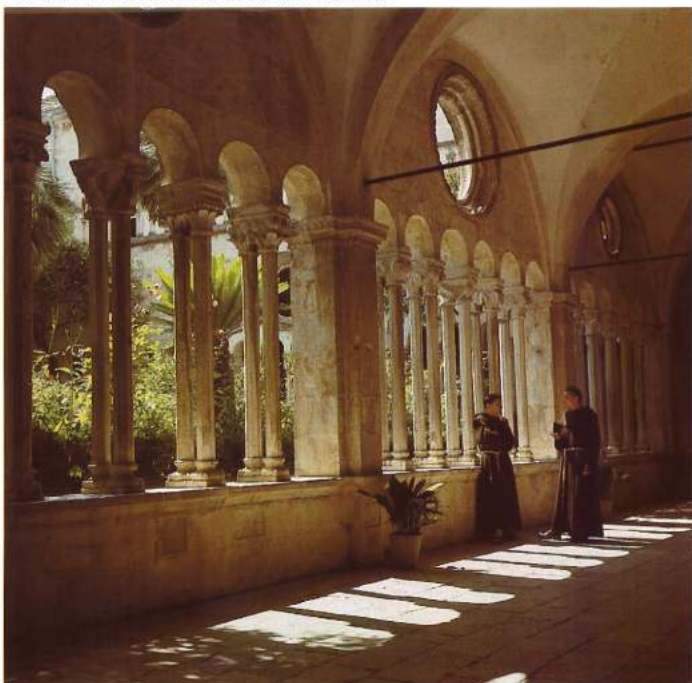
VRATA OD PLOČA

ORLANDOV STUP

razvijenoga rim. baroka. Crkvu su gradili P. Andreotti, P. A. Bazzi, fra T. Napoli i I. Katičić, koji ju je 1713. završio. Katedrala ima bogatu riznicu s nizom vrijednih predmeta umj. obrta i zlatarstva, a u njoj se nalaze slike poznatih majstora Padovanina, Palme Mlađega, Savolda, Parmigianina, P. Bordonea, dok se poliptih prenesen iz srušene crkve Sv. Lazara pripisuje Tizianu. Crkva Sv. Vlaha, građena 1707–14. na mjestu starije gotičke crkve iz XIV–XV. st., barokna je građevina izvedena prema projektu Mlečanina M. Gropellija kao središnja građevina s ovalnom kupolom, na kojoj je uočljiv utjecaj venec. baroka. Najpoznatiji barokni sklop je isusovačka crkva Sv. Ignacija i zgrada Dubrovačkoga kolegija. Crkva je poč. XVIII. st. građena po nacrtima rim. arhitekta A. Pozza u oblicima zreloga rim. baroka; jednobrodna s bočnim kapelama i potpornjacima, oslikana

KLAUSTAR FRANJEVAČKOGA SAMOSTANA

iluzionističkim freskama španjolsko-sicilijanskoga slikara Gaetana Garcije. Veliki se broj crkava nalazi izvan zidina. Na poluotoku Danče je crkva iz 1465. koja je dio nekadašnjega sklopa Lazareta; u njoj su slike L. Dobričevića i N. Božidarevića. U Gružu je renesansna crkva Sv. Nikole, nekada crkva brodograditeljskoga ceha, a 1427. osn. je dominikanski samostan, pregrađen u XIX. st. Na Lapadu je crkva Sv. Mihajla s grobljem, koja se spominje od 1290. Izvan zidina, iza Minčete nalaze se kapela Sv. Križa, kapela Sv. Felića i crkva Sv. Andrije, čija je apsida ranoromanička. Na Gornjem konalu je freskama oslikana crkva Sv. Križa iz XVIII. st. S padom Republike od poč. XIX. st. samostan Sv. Klare na Pilama, ukinut za franc. vladavine, dobiva svjetovni sadržaj, a onaj Sv. Apostola u najstarijemu dijelu grada pretvoren je u Muzičku školu, Sv. Marije pak u vojarnu. Sred. stoljeća srušena je stara Vijećnica a u središtu grada podignuta je nova općina u neorenesansnom slogu. U prigradskom prostoru zgušnjava se izgradnja stambenih kuća s mnoštvom neostilskih vila te se povijesna jezgra Dubrovnika povezuje u cjelinu s predjelima Gruža a potom i Lapada. Potkraj XIX. st. javno graditeljstvo izlazi iz zidina: velika Gimnazija na Pločama i Pošta na Pilama. Počinje i gradnja hotela, od najpoznatijega »Imperijala« 1897, do kompleksnoga turističkoga naselja »Babin kuk«, s nizom modernih ostvarenja: Viša pomorska škola L. Perkovića (1954), Viša turistička škola na Lapadu V. Richtera (1963), novi hotel »Excelsior« N. Šegvića (1964), te hotel »Belvedere« J. de Luce (1985).

Slikarstvo. Dubrovačko slikarstvo zauzima posebno mjesto u slikarstvu Dalmacije; premda je dio te cjeline, pokazuje svoje karakteristične osobine, a u toku XV. i u XVI. st. dostiže vrhunac sa skupinom slikara koja se naziva dubrovačkom slikarskom školom. Njezini se počeci vezuju uz slikare iz XIV. st., čija djela nisu sačuvana, a prvi značajniji slikar je B. J. Trogiranin, koji u gradu boravi kratko vrijeme poč. XV. st. Potom se javlja niz slikara, uglavnom iz Dubrovnika i okolice, koji ostvaruju svoj specifičan izraz, nadovezujući se na tradiciju sredine kojoj su bliski biz. likovni izraz i gotička kičenost. I. Ugrinović, M. Junčić, L. Dobričević, njegov sin Vicko Lovrin, N. Božidarević i M. Hamzić unose u tradicionalno slikarstvo nove elemente i renesansni osjećaj. Smrću posljednje dvojice dubrovačka slikarska škola zamire, a od XVI–XIX. st. rade uglavnom stranci i manje istaknuti domaći slikari: P. Mattei-Matejević, I. Martellini, B. Stay, C. Reggio, R. Martini i drugi. U XIX. i XX. st. uz Dubrovnik su boravkom ili podrijetlom